

Familie Flamand verbetert de veestapel door aankoop van Blonde d'Aquitainedieren uit bewezen families. Volgens Jef Flamand moeten voor het ras koersen naar meer homogeniteit in plaats van te zoeken naar extremen. 'Het is beter als er één type is.'

Het gebeurt niet zo vaak dat een veehouder een twaalfjarige koe aankoopt. Laat staan dat hij haar nog benut voor fokkerijdoeleinden. De leeftijd van 12 jaar vormde bij de aankoop van Heloise voor Jef (45) en Tiny (44) Flamand echter geen bezwaar. 'In Frankrijk heb ik koeien gezien van 16 tot 17 jaar, terwijl je het ze niet zou geven. Heloise is de moeder van de succesvolle fokstier Orly (v. Barberin) en daarom interessant om mee te fokken', legt Flamand uit. De gedreven fokkerijliefhebber houdt in het Zuid-Limburgse Banholt een vijftigtal Blonde d'Aquitainekoeien. Hij koopt dieren in Frankrijk om de veestapel te versterken. 'Op het moment heb ik meer aangekocht jongvee uit Frankrijk dan eigen fok. In Frankrijk zit het niveau toch een treetje hoger dan hier. Ik probeer

nieuwe bloedlijnen naar de stal te halen en mik op een voorsprong in de fokkerij.' Flamand kocht onlangs nog drie stieren in Frankrijk: een Orlyzoon, een Orionzoon en een kleinzoon van Ogre.

Vijf keer kampioen

In 1986 nam Flamand het bedrijf in Banholt van zijn vader over. Daarvoor werden allerlei rassen met elkaar gekruist. Na de overname van het bedrijf raakte Flamand op de keuring in Den Bosch definitief verknocht aan de zuivere Blonde d'Aquitaine. 'Ik was onder de indruk van de elegante en tegelijk machtige eigenschappen van het ras. En ik val nu eenmaal voor blond, heel mijn familie is blond, dus de koeien ook', grapt de Limburger.

Het succes van de stier Hublo (v. Aubin)

Jef Flamand: 'Ik mik op een voorsprong in de fokkerij'

bracht de reputatie van Flamands veestapel in een stroomversnelling. 'Dat was een heel aparte stier. Hij is vijf keer kampioen van Nederland geweest. Ook in Brussel deed hij het prima, daar werd hij kampioen stieren in de klasse ouder dan vier jaar. Bij mijn weten is hij de enige Nederlandse stier die dat ooit gepresteerd heeft.' Flamand kocht Hublo van Geert Smulders, die hem als eenjarige stier uit Frankrijk importeerde.

Flamand fokt het liefst dieren met veel

lengte, fijnheid en bespiering. 'Lengte is belangrijker dan hoogtemaat. Aan een lang dier groeien meer dure kilo's. Ik heb graag dat ze veel spieren kunnen aanzetten'. De veehouder beschouwt het mixte-type als ideale standaard en is verontrust over de variatie die binnen het ras ontstaat. 'Ik begin me af te vragen of de hedendaagse fokkerij haar doel niet uit het oog verliest. Velen kijken alleen maar naar showkoeien en zijn zich er niet van bewust waar het ras uiteindelijk voor is bestemd: vleesproductie.'

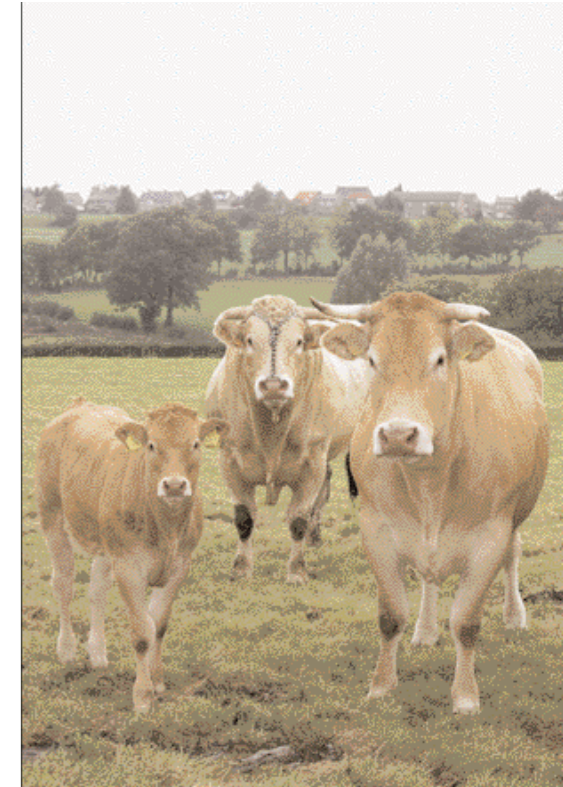
Flamand vindt koeien en stieren van 600 kilo te zwaar voor de Nederlandse markt. 'Dan krijg je zo'n entrecote', zegt Tiny, terwijl ze haar handen dertig centimeter uiteen houdt. Voor het vleestype gaat men volgens Flamand te ver in het streven naar bespiering, vanwege toenemende geboorteproblemen. 'We mogen in de fokkerij met de Blonde d'Aquitaine niet de fout maken van te groot en te zwaar met onvoldoende vleeskwaliteit.' Flamand veert even op van zijn stoel. 'Ik wil benadrukken dat je een doel moet hebben, daarnaartoe moet werken, maar dat doel niet moet overschrijden. We fokken uiteindelijk voor de markt. Ik probeer te

fokken wat de afnemer vraagt, meer richting mixte-type, zonder het rastype uit het oog te verliezen. Dieren moeten voldoende lang zijn met goede bekkens en met fijnheid in bot, vel en haar. Als ze dikker in het vel en grof in het haar zitten vervetten ze eerder.'

De vraag van de afnemer staat voor Flamand niet alleen in de fokkerij centraal. Ook op het gebied van voeding krijgt dit aspect de nodige aandacht. Zo voert de veehouder zijn dieren omwille van de smaak van het vlees geen maïs, maar een volledig grasrantsoen. 'Je kunt het vlees feitelijk zonder kruiden bakken en het is vol van smaak.' Naast de vleessmaak is het voorkómen van vervetting een reden om voornamelijk de drachtige dieren geen maïs te voeren.

Bewezen families

Tijdens de zomerperiode grazen Flamands dieren in het prachtige heuvelslandschap van Zuid-Limburg. Daartussen staat ook Orionzoon Sylvestre, die Flamand als kalf aankocht. 'Sylvestre komt uit de in Frankrijk met 82 punten ingeschreven koe Malaga, een dochter van de bekende stier Filou. Ik heb Malaga

Orionzoon Sylvestre (midden) tekent voor het vaderschap van de volgende generatie

nu ook gekocht, omdat Sylvestre me goed bevalt. Malaga is een heel vruchtbare koe; ze kalft iedere elf maanden.'

De veehouder raakt nauwelijks uitgepraat over zijn speurtocht naar interessant fokmateriaal. Ook Hutina, een volle zus van KI-stier Nutin die vorig jaar in Frankrijk is ingezet, haalde hij naar zijn stal. 'In Frankrijk kreeg Hutina onlangs de kwalificatie stiermoeder.'

Financieel gezien is het volgens Flamand interessanter om te kiezen voor bewezen families. 'Voor veelbelovende, jonge dieren leggen mensen veel geld op tafel. Ik kies liever voor de betrouwbaarheid van oudere foklijnen. Daarvoor betaal je geen topbedragen.' Niettemin erkent de veehouder dat zijn bedrijfsvoering kostbaar is, waarbij hij geen bedragen noemt. 'In de moeilijke jaren, midden jaren negentig, kocht ik veel dieren van stoppende bedrijven. Daar kon ik voor relatief weinig geld goede dieren aankopen. Die periode is duidelijk voorbij. Onlangs werd in Frankrijk een jonge Blondestier voor 40.000 euro verkocht naar Engeland.'

Desondanks houdt Flamand vast aan zijn voorkeur voor de Blonde d'Aquitaine, een laatrijp, maar duurzaam ras. Bovendien behoudt het ras volgens Flamand op latere leeftijd kwaliteit. 'Onze slager verbaast zich erover dat een Blonde van tien jaar oud nog een goede vleeskwaliteit kan hebben.'

Tijmen van Zessen

Jef Flamand: 'Je moet naar een doel toewerken en het niet overschrijden'

Fokken voor de markt

